631/01

Den 5. november 2001 blev i sag nr. 54.842:

xxxx xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxx xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Pensionskassen for
Ergoterapeuter og
Fysioterapeuter
Tuborg Boulevard 3
2900 Hellerup

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsforsikring i Pensionskassen for Ergoterapeuter og Fysioterapeuter, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at udbetale invalidepension.

Pensionskassen for Ergoterapeuter og Fysioterapeuter er ikke tilsluttet Ankenævnet for Forsikring, men nævnet har i medfør af § 2, stk. 1, 2. punktum, i nævnets vedtægter besluttet af afgive en udtalelse i sagen.

Selskabet har afvist at udbetale invalidepension under henvisning til, at klagerens erhvervsevnetab allerede var nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne på tidspunktet for optagelsen i selskabet den 1/10 1998.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og anfører ved sin advokat, at hendes erhvervsevne ikke var nedsat med mindst 2/3 på optagelsestidspunktet. Klagerens ad-

vokat anfører subsidiært, at klageren har været i god tro, samt at selskabets sagsoplysning har været mangelfuld.

Selskabet har i skrivelse af 29/1 2001 bl.a. anført: "***Berettiget til invalidepension allerede på optagelsestidspunktet***. Af ansøgning om invalidepension, ..., oplyser L.K.V. [klageren] den 21. februar 2000, at hun har psykiske problemer, der startede for mange år siden. Den behandlende læge oplyser, at sygdommen startede ca. 1987. Af lægeerklæring fra behandlende speciallæge i psykiatri A.L.L. fremgår det, at L.K.V har gennemført revalidering til ergoterapeut i 1997, fordi hun samtidig har været i støttende to-spors-behandling, det vil sige med både antidepressiva og antipsykotika. Denne behandling startede i 1994. Endvidere skal følgende fremhæves:
'Præmorbid psykisk: Patienten har altid lidt af tilbagevendende depressiv forstemning, i perioder manglende selvfølelse, der dog aldrig har ført til decideret sygdom før 1987, ***og har i de sidste 13 år været psykisk syg og behandlingskrævende*** . ...
Psykiske lidelser/indlæggelser:
... Hendes tilstand svinger mellem grædende, depressiv opgivenhed, forbigående stabilitet ***og i perioder en let optimisme forhold til egenfunktion og evner***; en optimisme, der er velbegrundet i hendes energiske beslutsomhed og livsvilje, ***men til tider er urealistisk i perspektivet omkring at kunne klare sig arbejdsmæssigt***. .....
Konklusion: Ansøgeren er en nu 45-årig kvinde med to uddannelser bag sig, der har været psykisk syg fra den tidlige voksenalder, og som energisk har forsøgt at holde sig på arbejdsmarkedet, ***men endelig har måtte acceptere, at hun trods revalidering til anden uddannelse og kortvarig beskæftigelse ikke kan fungere. Hun har gennem mange år været berettiget til helbredsbetinget førtidspension*** og hendes værgen herfor har ikke været pga. manglende sygdomsindsigt, men udsprunget af et oprigtigt ønske om at klare sig selv og børnene. Patienten er lidende af en skizoaffektiv psykose ***med forværring over den sidste 6-årigeperiode***. Der er tale om en kronisk sindslidende, der nødvendiggør fortsat medikamentel behandling, og man må trods denne forudse fortsat tilbagevendende dårlige perioder og uden håb om egentlig helbredelse. Det er aktuelt ikke muligt at genplacere ansøgeren på arbejdsmarkedet, og revalideringsforsøg er allerede gjort. Patientens arbejdsevne skønnes fuldstændig ophævet.'
God tro. Advokaten anfører subsidiært, at såfremt det kan godtgøres, at L.K.V.'s erhvervsevne var nedsat med 2/3 allerede på optagelsestidspunktet, er hun alligevel be-

rettiget til invalidepension, idet hun har handlet i god tro. Pensionskassen gør ikke gældende, at L.K.V. ikke er i god tro. Tværtimod fremgår det direkte af speciallægeerklæringen, at L.K.V. i 'perioder med let optimisme' mente, hun var i stand til at påtage sig et arbejde. Speciallægen anfører om dette, at L.K.V. er 'urealistisk i perspektivet omkring at kunne klare sig arbejdsmæssigt', og at L.K.V. først nu har erkendt, at hun ikke kan holde sig på arbejdsmarkedet.

Pensionskassen må bære risikoen. Advokaten anfører endvidere, at pensionskassen selv må bære risikoen for mangelfuld sagsoplysning. Vi må fastholde, at L.KV. har modtaget alt relevant materiale i forbindelse med sin optagelse i pensionskassen, og det må forudsættes, at medlemmerne gør sig bekendt med indholdet, her under også pensionsvilkår."

Klagerens advokat har heroverfor i skrivelse af 8/5 2001 bl.a. anført: "Det bestrides, at klager på tidspunktet for optagelsen i pensionskassen havde en erhvervsevnetabsnedsættelse på minimum 2/3. Anbringendet er alene støttet på den af indklagede i indlæg af 29. januar 2001 nævnte speciallægeudtalelse. En erhvervsevnetabsvurdering som nærværende beror jo ikke blot på et medicinsk kriterium, men skal også vurderes ud fra hvad det må forventes, at vedkommende kan i erhvervsmæssig henseende ud fra alder, evner og uddannelse. Det må her lægges til grund, at klager uagtet sine psykiske gener har været i stand til at gennemføre ergoterapeutuddannelsen på sædvanlige vilkår og efterfølgende fået job som sådan ligeledes på sædvanlige vilkår. Som det fremgår af vedlagte kopi af akter vedrørende revalideringsbevilling har der på intet tidspunkt i revalideringsforløbet været tvivl om, hvorvidt min klient kunne gennemføre uddannelsen på grund af psykiske gener. Dette forhold har heller ikke spillet ind i forbindelse med bevilling af uddannelsen. Det fastholdes således at min klient på tidspunktet for optagelsen i pensionskassen ikke havde en relevant erhvervsevnetabsnedsættelse. Det er i øvrigt indklagede der skal godtgøre dette."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**I. Medlemsoptagelse § 1. ...** *Stk. 4.* Hvis medlemmets erhvervsevne på optagelsestidspunktet er nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne, kan bestyrelsen afvise at udbetale ydelser."

Nævnets flertal udtaler:

Klageren var på tidspunktet for optagelsen i pensionskassen syg og modtog behandling for sin sygdom. I det første år efter optagelsen arbejdede hun kun i 6 måneder, hvorefter hun blev sygemeldt og senere afskediget. Nævnets flertal finder det herefter godtgjort, at klagerens erhvervsevne på optagelsestidspunktet var nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne. Selskabet har derfor været berettiget til at nægte at udbetale invalidepension, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen